

Pescatoria cerina (Lindl. en Paxt.) Rchb.f. 1852

Synoniem

Huntlyea cerina Lindl. 1852

Vindplaats

Van Costa Rica over Panama tot Colombia. Er bestaan ongeveer 17 soorten van dit geslacht.

Pescatorea cerina groeit meestal epifytisch in beschaduwde wouden op natte tot vochtige plaatsen, op hoogten tussen 650 en 1200 meter. De soort groeit meestal samen met andere epifyten, gematigd/warm.

Pescatorea cerina kan ook terrestrisch voorkomen. Hij wordt zelden solitair aan bomen groeiend gevonden.

Beschrijving

Pescatorea cerina heeft geen pseudobulben. De bladeren hebben een lengte tot 35 cm en zijn tot 5 cm breed; langwerpige-lancetvormig. Midden in het blad een duidelijke richel, zacht blad, grasgroen. Er kunnen 8 tot 12 bladeren zijn, die waaivormig gerangschikt staan.

De bloeistengel verschijnt tussen de eerste 3-4 bladscheden, 5-20 cm lang, rechtopgaand. Per stengel komt een bloem. De bloem is 5-6 cm hoog en 8 cm breed. De petalen en sepalen zijn ovaal-rond, met een licht toelopend basisdeel, beige tot vaalgeel. De lip is ook vaalgeel, met donkergeel gekleurde uitsteeksels, net een gebit, waarin rood/bruine tekening.

Variabiliteit

Pescatorea cerina kan variëren in de lengte van de bloei stengel en de grootte van de bloem, de kleur is constant. De ene heeft een bloei stengel van enkele centimeters, de andere kan er wel een hebben van 20 cm. Dit ligt slechts gedeeltelijk aan de kweekwijze. Volgens Horich kun je in Costa Rica een duidelijk Atlantische en een Pacifische soort onderscheiden, opvallend door hun langere steel en donkere bloemen. Deze moeten niet als verschillende variëteiten gezien worden, maar als onderscheidbare soorten.

Cultuur

Pescatorea cerina is makkelijk te kweken. De planten houden van een plaatsje in de gematigd / warme kas. Wel veel licht, niet zonnig. Minimum nachttemperatuur 15°C. Ze houden van dagtemperaturen om de 30°C. De luchtvochtigheid moet hoog zijn met zeer goede luchtbeweging. Met koud weer en in de winter goed oppassen met water geven: wortels zijn in deze periode nogal gevoelig voor vocht. Geen echte rusttijd. *Pescatorea cerina* leent zich goed voor potcultuur, liefst in een mengsel van osmunda en beukenblad met wat houtskool. Veenmos toevoegen als u een droge hand heeft. Met warm weer veel vocht rond de plant en in de pot. Hij ontvangt het hele jaar door mest, in de winter wat minder. Bijv. Peeters 20-20-20, 1 theelepel op 5 liter water, 1 x per maand; 's winters 1x per 6 weken. De pot wordt gedompeld. Niet eerder watergeven dan nadat de kluit zo goed als opgedroogd is. Handige hulpmiddeltjes om de vochtigheid van de kluit te controleren zijn saté-stokjes: zijn deze nog nat, dan geen water geven. Vooral in de kwetsbare winterperiode is dit zeer handig.

Niet geschikt voor de vensterbank.

Bloeitijd

Zomer / herfst, welriekend. Bloeiduur 4-5 weken. Geen snijbloem.

Wetenswaardigheden

Pescatorea cerina werd als *Huntleya cerina* door Lindley en Paxton in Paxton's Flower Garden (1852) beschreven. Warszewicz vond de plant op de vulkaan Chiquiri in Panama op 2600 meter hoogte. Rucker kocht de plant op een veiling en hij bloeide bij hem voor het eerst in 1851. Rucker stuurde materiaal op naar Lindley en daaruit volgde een beschrijving. Reichenbach .f. heeft in de "Botanische Zeitung" Lindley's benaming omgezet naar *Pescatorea* en heeft tegelijkertijd een flink aantal *Huntleya*- en *Zygopetalum* soorten opnieuw in kleinere en beter gedefinieerde geslachten ingedeeld. Om de verwarring nog wat groter te maken, beschreef James Bateman deze soort nog als *Huntleya cerina*, ondanks het feit dat hij van de eerdere beschrijving op de hoogte was; Fitch tekende deze plant, die uit de import van de firma Veitch kwam.

Pescatorea komt van Pescatore, de bekende orchideeën�iefhebber van kasteel Geile St. Cloud, in de buurt van Parijs; *cerina* is latijn voor wasgeel, de bloemkleur.

Bron:

Orchiteek N.O.V.

Bijlage van Orchideeën

Tekst:

Foto's:

Tekening: